

PREZENTAREA COMUNEI ȘI A UNITĂȚII DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Comuna Vâlcele este situată în partea centrală a județului Olt, pe Valea Iminogului, în Câmpia Boianului la 25 de km Sud-Est de reședința județului, Slatina.

Comuna Vâlcele se încadrează în „salba” de sate înșirate de-a lungul văii Iminogului (afluent al Oltului): Bălteni, Perieți, Catanele, Schitul, Greci, Vâlcele, Izvoarele, Bălănești și Vișoara.

Vatra comunei are o întindere de circa 3 km de la Vest la Est și 4,5 km de la Nord la Sud, fiind situată în întregime în interfluviul Olt-Vedea, în vasta Câmpie Română. Vecinii comunei sunt: la nord-vest se mărginește cu teritoriul comunei Brebeni, în nord cu comuna Schitu-Greci și Movileni, la est are hotar cu comuna Șerbănești, la sud cu Stoicănești și cu Izvoarele, la sud-vest avem comuna Mărunței iar în vest comuna Coteana. Suprafața comunei Vâlcele este de cca 53 km², iar teritoriul funciar este de 4671 ha.

În ceea ce privește poziția geografică exactă a comunei Vâlcele, ea se află situată la 24⁰ 32' longitudine estică și la 44⁰ 17' latitudine nordică, deci aproape de intersecția paralelei 45 cu meridianul 25.

În prezent comuna Vâlcele este formată din satele: Bărcănești, Vâlcele de Sus și Vâlcele de Jos. În nordul comunei satul Bărcănești se întinde pe ambele maluri ale Iminogului, de-a lungul drumului comunal „de la „Valea Calului” până la „Ulmul cu icoana”. La 200-300 de metri în continuare spre sud este satul Vâlcele de Jos, cu cele două cătune ale sale, Olteni și Bădia, numai pe malul stâng al Iminogului. Satul Vâlcele de Sus este situat în partea de est a comunei, pe deal, fiind format din cătunele: Licești, Dealul Mare și Mandinești.

În prezent populația comunei este de circa 2800 de locuitori, toți cetățeni români, de naționalitate română.

Majoritatea localnicilor se ocupă cu activitățile agricole, cele trei sate fiind într-un rapid proces de îmbătrânire și datorită exodului tinerilor, după anul 2007, în străinătate.

În comuna Vâlcele, **prima școală** s-a înființat, se pare, încă din anul 1838, deoarece avea peste numărul minim de familii (care era de 50) prevăzut de lege pentru înființarea școlilor sătești. În sprijinul acestei afirmații vine și faptul că dintr-un document din anul 1842, trimis de la Slatina către „Eforia Școalelor Naționale din București” care ne prezintă un tablou al stării școlilor comunale din județ în acel an, aflăm că în satul Vâlcele exista o școală „săvârșită”, de nuiiele, care făcea față efectivului de copii școlari. Ea a functionat sporadic până în anul 1886.

Din data de 8 noiembrie 1886 școala din comuna Bărcănești a funcționat fără întrerupere, într-un local din cătunul Bărcănești, construit chiar în acel an (1886) de obștea comunei, pentru Școală și Primărie. Există o singură sală de clasă cu următoarele dimensiuni: 6 metri lungime, 4 metri lățime și 2,50 metri înălțime. În anul școlar 1886/1887 au frecventat școala 51 de băieți, nici unul nu a devenit absolvent. Abia din anul școlar 1892/1893 încep să apară absolvenți de școală primară în comuna Bărcănești. Din anul școlar 1896/1897 încep să

frecvențe școala și fetele, însă foarte puține. În anul școlar 1904/1905 frecventau școala 77 de băieți și 33 de fete (în total 110 elevi) ,din care însă au absolvit școala numai un număr foarte mic și anume 8 elevi.

În ceea ce privește personalul didactic, de la înființare și până în anul 1906 a funcționat ca învățător preotul M. Popescu, definitiv absolvent al seminarului de Argeș.

În anul 1904 (după alte informații în anul 1902) s-a construit un nou local de școală în cătunul Vâlcele de Jos, ca urmare a numeroasei populații școlare, învățător fiind numit Dumitru Gh. Căpățâneanu, absolvent al Școlii normale „Carol I” din Câmpulung.

În 1919 se deschide o școală nouă pentru satul Vâlcele de Sus, în cătunul Dealul Mare, la care va preda învățătorul Trică D. Ene. Această școală a funcționat 13 ani într-un local închiriat, până când s-a construit clădirea actuali școli din satul Mandinești.

În satul Vâlcele de Jos învățământul complementar de 7 clase se introduce în anul 1927/1928. Acesta durează numai până în anul 1938, urmează patru ani cu patru clase primare, ca din 1952 până în 1964 să funcționeze cu șapte clase, iar apoi ca școală generală cu opt clase. În anii școlari 1969-1972, 1980-1991, școala din Vâlcele de Jos a funcționat și cu clasele a IX-a și a X-a ,fiecare având clase paralele.¹

Școala din Bărcănești a funcționat cu patru clase până în anul 1935, apoi s-au completat șapte clase, până în anul 1953, când cursul complementar este mutat la școala din Vâlcele, aici rămânând numai patru clase. Din 1959 se adaugă anual câte o clasă până la șapte, iar din 1964 devine școală generală cu învățământ de 8 ani ², până în 1997, când rămâne școală primară.

În ce privește localul școlii din Bărcănești, acesta a fost îmbunătățit construindu-se încă o sală (din bârne și cărămidă) în anul 1938, cuprinzând acum patru încăperi (două săli de clasă, un antreu și o cancelarie). Atât în satul Bărcănești cât și în Vâlcele de Jos în perioada 1960-1966, au fost construite noi localuri de școală după un proiect tip: patru săli de clasă, un laborator de fizică-chimie, o cancelarie, un cabinet director și o bibliotecă.

În anii 2011-2012 cladirile celor două școli din Bărcănești și Vâlcele de Jos (Olteni) sunt recondiționate și renovate complet, având acum o înfățișare nouă, europeană.